

Mál nr. 225/2021

**M og
V vegna málskostnaðartryggingar fjölskyldutryggingar.****Gildissvið vátryggingarskilmála vegna ágreinings um greiðslu skuldar.****Gögn.**

Málskot, móttækið 28. maí 2021, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V dags. 10. júní 2021.

Tölvupóstur lögmanns M, dags. 10. júní 2021.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M hafi verið stefnt til greiðslu skuldar skv. reikningi dags. 6. desember 2019 vegna viðgerðar á tiltekinni vinnuvél hjá fyrirtæki sem sérhæfir sig m.a. í sölu vinnuvéla (hér eftir nefnt A), en M hafði fest kaup á vélinni hjá sama fyrirtæki á árinu 2017. Í greinargerð M, dags. 7. febrúar 2021, vegna þess dómsmáls kemur fram að málið sé sprottið af kaupum M á svokölluðum liðléttingi hjá A og að hugtakið liðléttingur sé notað yfir litla og meðfærilega vinnuvél, sem gjarnan sé notuð inni í fjárhúsum við mokstur og heyflutninga. Einnig kemur fram í þeirri greinargerð að M sé sauðfjárbóndi og hafi fest kaup á liðléttingnum „í þeim tilgangi að sinna búrekstri.“ Í gögnum málsins kemur ekki fram að dómsmálinu sé lokið með dómi eða öðrum hætti.

V hefur hafnað bótaskyldu úr málskostnaðartryggingu fjölskyldutryggingar og telur að undanþáguákvæði í vátryggingarskilmálum eigi við, nánar tiltekið gr. 18.5, þar sem segir að vátryggingin bæti ekki málskostnað „Sem er í tengslum við atvinnu eða embættisrekstur vátryggðs.“ V telur að um sé að ræða ágreiningu um kaup á liðléttingi, sem sé landbúnaðartæki, og það sé nýtt í landbúnaðarrekstri M á jörð sinni. V telur að tæki sem keypt er í þeim tilgangi verði ekki sjálfkrafa að almennu heimilistæki þó M kaupi það í eigin nafni.

M telur að gildissvið vátryggingar sinnar nái yfir kostnað vegna dómsmáls um greiðslu reiknings A. M bendir á að ágreiningur í dómsmálinu sé ekki varðandi atvinnurekstur M heldur sé um hefðbundið gallamál sem sé neytendaréttarlegs eðlis. M bendir á að hann hafi keypt liðléttinginn til persónulegra nota hans sjálfs en ekki annarra og enginn annar vinni á heimili hans. Vélin sé notuð til að moka og flytja hey og sé því sambærileg við sláttuvélar og önnur slík heimilistæki. M telur að V hafi sönnunarbyrði um að ágreiningur tengist atvinnurekstri og telur málið ekki sambærilegt við .t.d. vinnuslysamál eða kjaradeilur og bendir á 3. mgr. 36. gr. c. laga nr. 7/1936.

Álit.

Í gögnum málsins, þar á meðal á bls. 2 í greinargerð M sjálfs í dómsmáli því sem lýst er hér að ofan, kemur fram að kaup á vinnuvél, svokölluðum liðléttingi, hafi tengst búrekstri hans á bújörð. Þar kemur nánar tiltekið fram að hann „hafi fest kaup á umræddri vél í þeim tilgangi að sinna búrekstri.“ Verður kaupum á slíkum vélum ekki jafnað til þeirra sem fylgja jafnan almennu heimilishaldi heldur verður að leggja til grundvallar þá skýringu M sjálfs að tilgangur kaupanna hafi verið að sinna búrekstri. Slíkur rekstur telst falla undir undanþáguákvæði í vátryggingarskilmálum V í gr. 18.5 þar sem kemur skýrt fram að félagið bæti ekki málskostnað sem sé í tengslum við atvinnu eða embættisrekstur vátryggðs. Búrekstur M verður að telja til atvinnu hans og á hann því ekki rétt á bótum úr málskostnaðartryggingu fjölskyldutryggingar sinnar hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr málskostnaðartryggingu fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík, 8. júlí 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.